

Tarih: 27.09.2024

Konu: Hayata Emekle Dokunma

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيَلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ،

وَلَا تَكْلُفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ، فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ.

Muhterem Müminler!

İnsanoğlunun her biri bu dünyada bir görev üstlenir. Kimi amir, kimi memur, kimi işçi, kimi de işveren. Aslında özü itibarıyla her birimiz, diğerlerimizin hayatlarına bir emekle, bir fedakârlıkla dokunuyoruz. Maddî durum, mevki ve makam ne olursa olsun, aralarında şefkat ve merhamete dayalı dayanışma ve yardımlaşma esastır. Bu yaklaşımı hayatında ideal biçimde uygulamış olan Allah Resûlü, (s.a.s) bu konuyla ilgili olarak şöyle buyurur: “Üç şey vardır ki bunlar kimde bulunursa Allah onu koruması altına alır ve cennete koyar: Güçsüzlere yumuşak davranmak, anne babaya şefkat göstermek ve elinin altında bulunan hizmetlilere iyi muamelede bulunmak.”¹

Değerli Müminler!

Kerim Kitabımızın ifadesiyle **her insan saygındır, mükerremdir.**² Hepimiz aynı topraktan yaratılmışız. Hiçbir kimseyi, topluma ve insanlığa yapmış olduğu meşru hizmetinden dolayı küçük görmemek, tahkir etmemektir vazifemiz. Zira işimiz, toplumsal hayattaki konumumuz her ne olursa olsun insanlık onuru, haysiyeti aynıdır.

Nitekim Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: “Hizmet edenleriniz, sizin kardeşlerinizdir. Allah, onları sizin himayenize vermiştir. Kimin yanında bir kardeşi çalışıyorsa ona yediğinden yedirsın, giydiğinden giydirsın. Hizmet edenlerinize takatlerini aşan yük yüklemeyin. Eğer onlara ağır işler yüklerseniz bizzat kendiniz onlara yardım edin.”³ Sevgili Peygamberimizin bu öğüdünün sadece sözde kalmadığını, uygulamada en güzel şekilde hayata geçtiğini ise ona tam on yıl hizmet etme ayrıcalığına sahip olan Enes b. Malik’ten öğreniyoruz. Hz. Enes, Rahmet Peygamberinin hizmetini görürken kimi zaman hata yaptığını ancak o sevgi, şefkat ve hoşgörü örneği Resul’ün on yıl boyunca bir kere bile kendisini azarlamadığını, kalbini kırmadığını, hatta, “Niçin böyle yapmadın?” ya da, “Şöyle yapsaydın ya!” gibi sözler sarf etmediğini söyler.⁴ Ayrıca Allah Elçisi’nin kendisinden bir şey istediğinde, “çocuğum”, “yavrucuğum” gibi onun gönlünü alıcı, sevgi dolu kelimeler kullandığını bildirir bizlere.

Aziz Müminler!

Hayatımızı kolaylaştıran, emeğiyle hayatımıza dokunan kardeşlerimize sevgi ve saygı gösterelim. Geliniz! Onları incitecek, gönüllerini kıracak tavır ve davranışlardan uzak duralım. Ve bilelim ki, hayatımız onların emekleriyle ve hizmetleriyle daha da güzelleşmektedir.

[1] Tirmizî, Sıfatü’l-kıyâme, 48.

[2] İsra, 17/70.

[3] Buhârî, İman, 22.

[4] Müslim, Âdâb, 31.

Norveç Diyanet Hutbe Komisyonu